

תת"ע 3903/10/13 - מדינת ישראל נגד מיכאל גור לביא

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3903-10-13 מדינת ישראל נ' גור לביא
תיק חיצוני: 90110368009

בפני	כב' השופטת שרית קריספין-אברהם
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	מיכאל גור לביא

החלטה

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חצייתו בבטחה, בניגוד לתקנה 67 (א) לתקנות התעבורה וזאת לאחר שביקש להישפט בגין הודעת קנס, שנערכה נגדו ביום 21.3.13.

במועד הדיון ובשל היות הנאשם בלתי מיוצג והחובה המוטלת על בית המשפט לסייע לו בהליך משפטי, נדרשה המאשימה לנמק, מדוע לא התיישן האישום המיוחס לנאשם וביום 30.10.14, הגישה תגובתה בכתב.

דיון והכרעה

ברע"פ 7927/98 גולדברג נגד מדינת ישראל, נאמר:

"בפרק ז' לחוק סדר הדין הפלילי נקבעו סדרי דין מיוחדים בעבירות קנס, והוראותיו, לרבות אלה הנוגעות להתיישנות העבירות, יוצרות הסדר מיוחד לענין עבירות אלה. הסדר זה גובר על הסדר ההתיישנות הרגיל הקבוע בסעיף 9 לחוק".

ברע"פ 389/06 קוסטליץ נגד מדינת ישראל, מתייחס כבוד הש' גובראן לפס"ד גולדברג לעיל ומוסיף:

מלשון זו עולה, כי יש לבחון את התיישנות עבירות הקנס לפי הוראות פרק ז' לחוק סדר הדין הפלילי.

סעיף 225א(א) לחוק סדר הדין הפלילי קובע, כי:

"עברה שנה מיום ביצוע עבירת קנס, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו בענינה הזמנה לפי סעיף 222 או הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228(ב)". [ההדגשה הוספה - ס.ג.].

עמוד 1

נראה, כי לשון הסעיף מובנת ולפיה רק לאחר שנה מיום ביצוע עבירת קנס, לא יוגש עליה כתב אישום".

מאישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט ומתגובת המאשימה, עולה כי ההזמנה לדיון, שהתקיים ביום 9.9.14, נשלחה אל הנאשם ביום 9.5.14, בעוד שמועד העבירה, היה, כאמור, 21.3.13, דהיינו, המאשימה לא עמדה בנדרש ממנה, כמפורט לעיל ולא זימנה את הנאשם לדיון, תוך פרק זמן של שנה, לא ממועד העבירה ולא מהמועד בו ביקש להישפט בגין הדו"ח, 7.4.13.

יצוין, כי על פי תגובת המאשימה בכתב, היה בידיה אישור מסירה כדין לנאשם, כבר ביום 9.8.13, עת הוחזרה ההזמנה לדיון קודם, שנקבע ליום 7.5.14, בציון "לא נדרש" וזאת, מכח הקבוע בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, אך המאשימה, מטעמים לא ברורים, בחרה שלא להגיש את כתב האישום לבית המשפט והמשיכה בניסיונות לזמן את הנאשם, עד שלבסוף, זומן לדיון שהתקיים ביום 9.9.14, כאמור וזאת, בחריגה מתקופת ההתיישנות, כמפורט לעיל.

מכל האמור לעיל, אני קובעת כי חלה התיישנות על העבירה המיוחסת לנאשם בכתב האישום שבפני ומורה על מחיקת כתב האישום.

ניתנה היום, ב' כסלו תשע"ה, 24 נובמבר 2014, במעמד ב"כ המאשימה בלבד.